

Nr 47.

Ankom till riksdagens kansli den 2 juni 1944 kl. 3 em.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 1 november 1940 (nr 924) med särskilda bestämmelser angående patent vid krig eller krigsfara m. m.

Genom en den 3 mars 1944 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 177, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

L a g

om fortsatt giltighet av lagen den 1 november 1940 (nr 924) med särskilda bestämmelser angående patent vid krig eller krigsfara m. m.

Härigenom förordnas, att lagen den 1 november 1940 med särskilda bestämmelser angående patent vid krig eller krigsfara m. m., vilken enligt lag den 9 april 1943 (nr 162) gäller till och med den 30 juni 1944, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1945; dock att 2 § i lagen skall från och med den 1 januari 1945 hava ändrad lydelse på sätt nedan angives.

2 §.

Patentansökning, som avförts, förklarats förfallen eller avslagits, må på framställning av patentsökanden eller hans rättsinnehavare återupptagas:

- a) om ansökningen — — — till ända;
- b) om ansökningen avförts enligt 7 § fjärde stycket förordningen angående patent; samt
- c) om ansökningen — — — patentmyndighetens beslut.

Lagen den 1 november 1940 (nr 924) med särskilda bestämmelser angående patent vid krig eller krigsfara m. m. innehåller föreskrifter om förlängning av vissa frister och om andra lättnader till förmån för patenthavare och patentsökande. Vid krig eller krigsfara, vari riket befinner sig, eller eljest under utomordentliga, av krig föranledda förhållanden äger Kungl. Maj:t sätta dessa föreskrifter i tillämpning dels i fråga om svenska medborgare och dels, under förutsättning av ömsesidighet eller likvärdiga förmåner, jämväl i förhållande till utlandet. Lagen, som ursprungligen gällde till och med

den 30 juni 1941, har erhållit fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1942 genom lag den 23 maj 1941 (nr 269), till och med den 30 juni 1943 genom lag den 27 mars 1942 (nr 129) samt till och med den 30 juni 1944 genom lag den 9 april 1943 (nr 162).

Förordnande om tillämpning av vissa av lagens bestämmelser har meddelats dels i fråga om svenska medborgare och dels i förhållande till Schweiz, Norge, Finland, Storbritannien och Norra Irland, Frankrike, Danmark, Tyska riket jämte Böhmen-Mähren, Nederländerna, Belgien, Luxemburg och Ungern.

Vid remiss till lagrådet den 18 februari 1944 har *föredragande departementschefen, statsrådet Bergquist*, anfört bland annat följande:

»Med hänsyn till rådande förhållanden torde giltighetstiden för ifrågavarande lagstiftning böra förlängas, förslagsvis till och med den 30 juni 1945.

Efter min föredragning har den 14 januari 1944 till lagrådet remitterats ett förslag till lag om ändring i förordningen den 16 maj 1884 (nr 25) angående patent, avsett att träda i kraft den 1 januari 1945. Genomförandet av detta förslag föranleder en jämkning i den nu förevarande lagen av den 1 november 1940. I 2 § av denna lag stadgas bland annat, att patentansökning, som avförts enligt 7 § tredje stycket patentförordningen, må på framställning av patentsökanden eller hans rättsinnehavare återupptagas. Här åsyftas det fall, att patentmyndigheten på grund av sökandens uraktlåtenhet att inom föreskriven tid erlægga utfärdningsavgift ävensom kostnad för stämpel å patentbrevet avfört ansökningen såsom återtagen. Stadgande härom har i nyssberörda förslag till ändring i patentförordningen upptagits i fjärde stycket av 7 §. Den i 2 § av 1940 års lag förekommande hänvisningen bör därför från och med den 1 januari 1945 ändras.»

Lagrådet har lämnat förevarande lagförslag utan anmärkning.

Utskottet.

Utskottet, som i särskilt utlåtande denna dag, nr 46, med vissa ändringar, som i förevarande sammanhang sakna betydelse, tillstyrkt av Kungl. Maj:t framlagt förslag till lag om ändring i förordningen angående patent, har icke funnit anledning till erinran mot det genom propositionen framlagda förslaget och får alltså hemställa,

att förevarande proposition, nr 177, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 1 juni 1944.

På första lagutskottets vägnar:

K. SCHLYTER.

Närvarande: se under utlåtandet nr 46.